

KOBRA

NO. 1

myrkky systeemin lihassa

IT'S BEEN A LONG TIME COMIN'
♪

Tervetuloa Suomen ensimmäisen todellisen undergroundjulkaisun lukijaksi. Kaikki tähän mennessä missä näkyneet kvasi- ja pseudoalakulttuurilehdet ovat nimittäin julkaisseet avoimesti toimittavien hahmojen nimet. Mitä undergroundia se sellainen on? mä kysyn vaan - kaikkien hämäämiesten puolesta. Me emme tarvitse mitään nimiä - sana kulkee muutenkin. Emme aio myöskään tulevaisuuden alakulttuuritapahtumissa näyttää julkisesti naamaamme, mutta takaamme, että hämäämiehet ovat aina paikalla, kun kansa kutsuu. Vihjeeksi voimme ilmoittaa, että susi teki ruumiin.

Tarkastakaamme maailman tila. Tässä kehitysvaiheessa ihmiset elävät edelleen valtioissa. Vielä ei ole maapallolla alueita, jotka eivät kuuluisi jollekin valtiolle. Valtiollinen itsemääräämisoikeus on edelleen suurta muotia, tosin menneenä talvena se on rakoillutkin: Vietnam hyökkäsi Kamputsean, Kiina Vietnamiin ja Tansania Ugandaan. Mutta heti huudettiin kuorossa: kädet irti Vietnamista, kädet irti Ugandasta. Ihmisten tietoisuus ei vielä yllä tajuamaan tarpeeksi selvästi, kuinka paljon tuskaa ja kärsimystä valtiokoneisto tuottaa. koulutettuine tappajineen.

Paitsi omaa lajiaan ihminen tietysti tuhoaa muita lajeja. Maailman teurastamoissa teloitetaan monta kertaa enemmän yksilöitä kuin mihin Hitler, Stalin tai Pol Pot pystyivät parhaimmillaan. Isi menee duuniin, panee lehmän matalaks. Kehitys kuitenkin jatkuu. Ehkä jo 1000 vuoden kuluttua syntyy lapsi, jolla on kaksi kertaa enemmän aivosoluja kuin meillä. Se voi jo ymmärtää kokonaisuuden.

IT'S GONNA BE A LONG TIME GONE
♪

RUUMISOASASTO

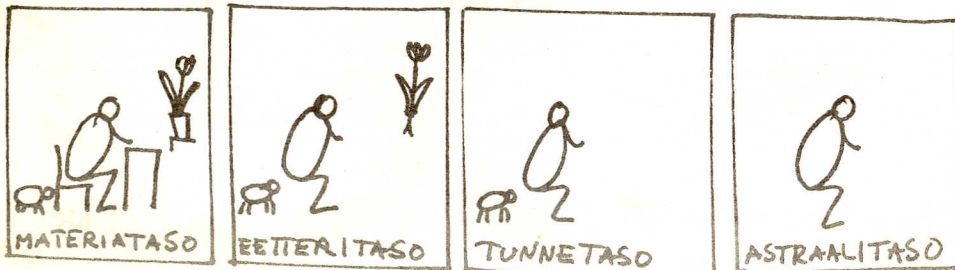
T. Junnila , fil. adepti

	Kivi	Kasvi	Eläin	Ihminen
Astraaliruumis				x
Tunneruumis			x	x
Eetteriruumis		x	x	x
Materiaruumis	x	x	x	x

Ylläolevaan taulukkoon on koottu uusimpien kvasitieteellisten tutkimusteni tulokset. Siitä käy ilmi, että meidän planeetallamme ainoastaan ihmisellä on astraaliruumis, joka on ainoa jälleensyntyvä ruumis. Kaikki muut ruumiit, siis tunne-, eetteri- eli elämän- sekä materiaruumiit tuhoutuvat väistämättä esim. kuolemantapauksen yhteydessä. Sitten astraaliruumis kehittää itselleen jälleen uudet "alempaan tason" ruumiit.

Taulukkoon on koottu vain tutuimpien oliokuntien edustajia. Siitä puuttuu kokonaan sellaiset oliot, joilla ei ole lainkaan materiaruumista, esim. luonnonhenget kuten tontut, haltijat ja näkki. Näistähän kerrottiin jopa hallituksen toisella radiokanavalla 21.4.1979 klo 9.15. Kysymys siitä, onko tontuilla astraaliruumis, on vielä avoin.

Asioiden selventämiseksi tarkastakaamme vielä tämän jutun kirjoitustapahtumaa eri tasoilta käsin. Materiatasolla adepti kirjoittaa pöydän ääressä tuolilla istuen, kukka ruukussa edessään ja kissa vaanimassa selän takana. Eetteritasolla ei pöytää eikä tuolia näy ollenkaan. Tunnetasolla ei kukkaa voi enää havaita. Astraalitasolla ei kissastakaan ole enää vaaraa, vaan adepti näyttää olevan yksin.

LIHA-

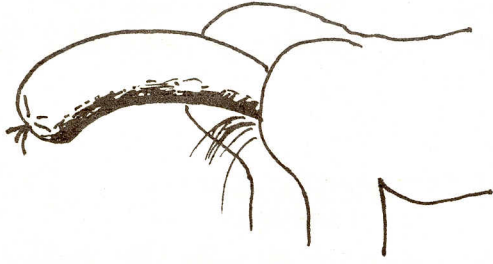
OSASTO

H. Skarp:

MAKSAMAKKARATUTKIMUS

- Niin, ensinnäkin toteaisin, että kun olin viime kesänä Saksassa, havait-
sin sen, että maksamakkaraissa on seloste siitä kuinka paljon siinä on li-
haa. Yleensä oli 50% lihaa, ja se todella maistui. Suomalaisessa maksa-
makkaraissa maistuu lähinnä kananmuna. Maksamakkaraan tietenkin voi sisäl-
lyttää kananmuna, mutta maksamakkaran olemus ei sinänsä vaadi kananmuna,
vaan maksaa tai lihaa, sillä sitähan ihmiset ostavat, eikä kananmunamak-
karaa.
- Siinä mielessä olen lihansyönnin kannattaja, että jos porukka menee os-
tamaan maksamakkaraa, niin miksei heille myötäisi maksamakkaraa eikä
mitään kananmunamakkaraa. Tietenkin jos joku haluaa ostaa jotain kasvis-
maksamakkaraa, se on tietenkin mahdollista mutta tässä kehityksen vaihees-
sa ja koulutuksen tässä vaiheessa uskoisin, että se on täysin mahdotonta
valmistaa kasvismaksamakkaraa, mutta ehkä tulevaisuuden tiedemiehet rat-
kaisevat tämän ongelman. Ehkä kasveilta löytyy todella maksa.
- Kuten jo ennen mainitsin, mielestäni maksamakkara jonka pitäisi olla
maksamakkara maistuu kananmunalta, jolloin sen nimi pitäisi muuttua
kananmunamakkaraksi.
- Kyseessä on, voin sanoa, että kaikki muut, paitsi OTK:n Herkkumaksamak-
kara, maistuvat kananmunalta omien tuloksieni mukaan. Verrattuna ulkomai-
siin tuotteisiin, maksan maku on sängen heikko.
- Niin, täytyy kyllä tunnustaa, yleensä ystäväni eivät oida rasvasta eivät-
kä myöskään maksamakkarasta. Monet ovat todenneet, että maksamakkara on
liian rasvaista nautittavaksi, - yleensä ottaen. Kaikenkaikkiaan minun täy-
tyy todeta, että tutkimukseni perustuvat täysin omaan subjektiiviseen ma-
kuuni. Mielestäni ne eivät eikä ole mitenkään tilastollisesti merkittäviä,
mutta katsoisin esimerkiksi tuoteselosteen jo selittävän aika paljon asi-
oita, koska mainitaan tiettyjä määriä lihoja.

KOMMENTTI SKARPIN TUTKIMUKSEEN

makkara-adepti Leopold Jokinen:

- En ota välttämättä kantaa maksamakkaran laatuun, mutta makkaraan yleensä. Nythän on niin, että myöskin makkaralla on oma perinteensä. Meidän kannalta ei suinkaan ole relevanttia mikä on maksamakkaran laatu tai sen tulevaisuuden näkymät. Lähihinä meidän kannaltamme on keskeistä, mikä on verimakkaran elikä toisin sanoen mustamakkaran perinne, laatu, maku ja tulevaisuuden näkymät. Verimakkara on tekemässä uutta tuloaan.

Skarpin vastaa:

- Veimakkara sinänsä on sängen halpaa ja kylläkin pidän tavallaan verimakkarasta, mutta mieluummin syön veripalttua. En, en suosittelisi verimakkaraa, kyllä maksamakkaraa on sentään jotain: OTK:n Herkkumaksamakkaraa, suosittelen.

Jokinen jatkaa:

- Minä kehottaisin tutustumaan Ilveksen à la carte listaan, jossa tämä perinteinen ruoka, mustamakkaraa, on saatavilla. Mustamakkaraa on saanut erittäin positiivisen vastaanoton kulinaristien keskuudessa, ei ainoastaan Hämeessä vaan myös Helsingissä. Tätä todistaa jo myöskin se, että mm. Ansan Pub yritti markkinoida itseään tällä makkaralla, tosin huonolla menestyksellä.

Herra Hännisen kommentti:

- AAAAAAAAAA-DA-DA-DA-DA-AAAAAAAAAAAAAAAA-ÖÖÖÖÖÖÖÖ-ÖH!!!!

LEVYOSASTO

KULTTUURITOIMITAJAMME **PEKKA**

LENIN TUTUSTUTTA A MEIDÄT

LEO LUODON LP-LEVYYN

"HYNTTYYT YHTEEN".

On suorastaan käsittämätöntä, kuinka Leo Luodon LP-levy Hynttyyt yhteen on jäänyt niin pienelle huomiolle musiikkilehdistössämme. Sehän on todellinen mestariteos. Levyn ensimmäinen kappale "Kesää kaikki rakastaa" saattaa ehkä tuottaa kuulijalle pettymyksen poikkeamalla levyn romanttisesta linjasta. Kappaleen taustakuoro nimittäin liikkuu todella anaalisella tasolla. Komeaa, hieman lerpsahtelevaa pierentää kuuliaan todella viljalti, se osoittaa todella hämmästyttävää sulki-jalihaksen hallintaa. Seuraavalla raidalla "Melody lady" päästään jo itse asiaan, siltä löytyy todella kiihkeitä spyhdyntään viittaavia huokauksia ja muita kiihkeilyjä. Ehkä omimmillaan herra Luoto kuitenkin on vierasperäisten sanojen parissa. Kappaleessa "Ehkä suostun" hänen käheät jees-huokauksensa luovat suorastaan taianomaisen atmosfäärin. Samassa kappaleessa yltää myös taustakuoro erinomaisiin suorituksiin kerrassaan orgastisilla huudoillaan. Levyn nimikappale on jätetty viimeiseksi ja se kruunaa koko komeuden. Mieleenpainuva elämys on todella raivokas trumpettisoolo, joka samalla on myös niin herkkää, että melkeinpä nousee tippa näköelimeen. Laulut ovat pääasiassa käänösiskelmiä, joiden suomenkielisestä asusta on vastuussa mm. H.Harma. Hänen virtuosimaisesta kynästään on lähtöisin esim. terävä käänös kappaleessa "When", joka on saanut suomalaisiksi nimekseen "Kun". Komeaa loppusoinnuttelua on myös sanoissa esim, "Kun sä katosot noin, Tarzan olla voin." Kobra kehoittaa kaikkia lukijoi-taan iskemään kyntensä tähän loistavaan levyyn.

SENSUURI

Fil.tri Esko Salmisen tutkimusten mukaan J.K. Paasikivi aloitti maamme lehdistön voimakkaan itsesensuurin idänpolitiikan suhteen. Nyt on itsesensuuri hävinnyt ja tilalle on tullut häikäilemätön yleinen totalitaaristyyppinen sensuuri. Tavallinen kansalainen ei tätä usein huomaa, koska hän joko kuvittelee elävänsä demokratian ja sananvapauden mallivaltiossa tai sitten hän on mukana - monasti tiedostamattaan - sensuuritoiminnassa. Hän uskoo, että ulkopoliitikka on tärkeämpi kuin sananvapaus ja että kyllä valtio nämä asiat hoitaa.

MISTÄ VAIETAAN ?

Joukko ihmisiä teki iloisen matkan Leningradiin tammi-kuussa 1979. Matkasta tehtiin juttu (hyvin siisti) sekä piirrettiin kuva, joita sitten tarjottiin ilmaiseksi erään osakunnan tiedotuslehteen. Sensuuri niitti kuitenkin satoa: seuraavalla aukeamalla oleva kuva sensuroitiin sekä itse jutusta seuraava kappale:

"Koska matkalla oli myös kaupallista koulutusta saaneita, oli varsin luonnollista, että myös maiden välinen kauppavaihto kukoisti. Nevski Prospektin kiivaana sykkivässä yöelämässä ei oltu köyhiä eikä kipeitä."

Tällaista siis sensuroidaan samaan aikaan, kun samassa lehdessä oli kommunistien vähemmistön kirjoittama juttu, jossa todettiin, että Neuvostoliitossa on liian vähän farkkuja.

KOBRA TULEE VASTAISUUDESSAKIN ISKEMÄÄN HAMPAANSA

SENSUROIJIEN LAMAANTUNEISIIN RUUMIISIIN

TYMPERÄ
MAISEMA

YHTIÖSSÄSSIN
OSANOITAJILTA
PERITÄÄN 10MK
SPASIBA

KATSON
NEVAN
PIITÄÄ
PIITÄÄ

KLKK!

LEMMITÄÄ

SPUT

FARKKU
ON?

VAHITA
RAHKA

MULTA
KATKES JO
FILMI,
MUTTA RYÄ
KOISTUJEITA
NÄKOJÄÄN

Seppälä

kanoks

1851-9

YHTEISPASSIN
OSANOTTAJILTA
PERITÄÄN 10 MK
SPASIIBA

KATSON
NEVAN
PINTAA
PINTAA

LEMMITÄÄ

KLIK!

MULTA
KATKES JO
FILMI,
MUTTA RVA
KOISTISELTA
NÄKOJÄÄN
EI

Pesonen kiistää

A. Pesonen kiistää julkisuudessa liikkuneet huhut, joiden mukaan hän olisi pasifistien vihollinen.

- En missään tapauksessa vastusta pasifismia enkä ole pasifistien vihollinen. Päinvastoin kannatan rauhaa, jota mielestäni Suomen armeijakin on puolustamassa.

Pesonen jatkaa kertomalla pitävänsä pasifismia maailmanlaajuisena liikkeenä hyvänä asiana, johon tulee pyrkiä, mutta Suomi ei saisi ensimmäisenä poistaa armeijaa, varoittaa Pesonen.

- Jos Suomessa ei tällä hetkellä olisi armeijaa, niin täällä olisi jonkun muun armeija. Se on vanha totuus. Sellainen tilanne on mahdoton, toteaa Pesonen.

- Kieltäytyminen armeijasta on sama kuin todeta, että Suomessa ei tarvita armeijaa. Käydä armeija ei tarkoita samaa kuin irtautua kokonaan pasifistiliikkeestä, päättelee Pesonen ja ilmoittaa:

- Kannatan rauhaa.

Fymipellot paljastuivat

Jälleen on Suomen Poliisi ollut siellä, missä sitä ei kaivattu. Keski-Suomesta saamamme tiedon mukaan kytät ovat - niinpä tietysti - kytänneet kaksi päivää metsässä huomattuaan "oudon pellan".

Kaikessa rauhassa fymiä kastelleet oma-aloitteiset yrittäjät napattiin ja tuotanto lopetettiin, vaikka kyseessä oli ilmeisesti vain omaan käyttöön tarkoitettu aine.

Luulisi kytilläkin olevan parempaa tekemistä kuin estää toisten viljelyä ja valvoa, syökö joku männynhavua vai karpässientä vai cannabista.

LAMAANTUNEET POIS LAKEJA
SÄÄTÄMÄSTÄ=

MÄTÄ JA VÄÄRYYS ON PUH-
KALSTAVA

TÄMÄ ON MEILLE KAIKILLE
VÄLTTÄMÄTÖNTÄ

TULEEKO KOBRA PUHKAISEMAAN
MÄDÄN JA VÄÄRYYDEN?

H. Skarp:

Valkea kenraali

Valkea kenraali herää valkeassa huoneessa. Kenraali on nimensä veroinen: hän on vitivalkea kasvoiltaan. Hän on sairas. Kello on puoli yhdeksän, on aamiaisen aika.

Pian ovelta kuuluu koputus ja palvelustyttö sipsuttaa sisään tarjotinta kantaen. Tyttö ei ole erikoisemman sievä. Hän on kotoisin Luzernista. -Ihr Fröhstück, bitte! hän sanoo ja poistuu äänettömästi.

Kenraali ei ole kovin nälkäinen, kuitenkin hän syö hiukan. Hän on ollut vuoteenomana jo kauan aikaa. Hän ei edes muista kuinka kauan. Hänellä on ollut aikaa ajatella ja muistella.

Hän muisteli usein entistä vaimoaan Natalia Arpovaa. Nyt hänellä oli ikävä tätä, kymmenien vuosien jälkeen. -Satans helvete att jag lämnade henne. Jag var så ung och dum. Hän muisti hyvin ensimmäisen maailmansodan tuottaman pettymyksen. Hänenhän piti olla tsaarin vahvan armeijan valio-osan komentaja. Koko sota oli ollut fiasko.

Kenraali on janoinen, hän soittaa kelloa. Palvelustyttö kiiruhtaa soiton perään. Kenraali läksyttää tyttöä viivyttelystä; kielimies. Veden juotuaankin kenraali on janoinen. -Taitaa kuume nousta taas, hän arvelee. Hän yrittää nukkua.

Muutaman tunnin kuluttua palvelustyttö kuulee puhetta kenraalin huoneesta. Se on vierasta kieltä, ehkä venäjää. -Marsalkka puhuu yksinään. Selvää hourailua. Tyttö sipsuttaa sisään. Kenraali näyttää olevan viimeisillään. Nyt hän puhuu suomea. -Mine, Soomen marsalka, sanon, ett me hävitä ku tikku paska, jos alamme Hitlerin sota. Mine...

Henki lähtee kenraalista, hetken päästä hän on kuollut. Palvelustyttö siunailee gottinhimmeleitään pois juostessaan.

Valkea kenraali-entistäkin valkeampi.

Juna lähti siinä kahden maissa yöllä - vihdoin. Oikea lähtöaika oli jotain 23.30. Vaunut olivat tietysti täpötäysiä, olihan elokuvan alku. Oli ihan turha etsiä jotain hyvää paikkaa, koska jokainen neliösentti oli käytössä. Me jäimme kapeaan kohtaan pesuhuoneen viereen - no, oli ainakin jotain mukavuuksia lähellä. Toisella puolellamme oli hankala kahteen suuntaan avautuva ovi, jonka lasin läpi näkyi yhtä tiheästi sulloutunutta ihmismassaa kuin meidänkin puolellamme. Kuitenkin tämä ovi muodosti jonkinlaisen roturajan: toisella puolella kiiluivat nokitukkaisten balkanilaisten nappisilmät, kun taas meidän puolellamme heiluivat arjalaisten turistien vaaleat rockhiukset. Oman tomumajani vieressä istui rinkiänsä päällä vaalea nuori nainen ja hänen vieressään taas radikaalin näköinen pitkätukka - australialainen aviopari, ilmeni myöhemmin. Sitten 6-8 henkeä käsittävä homogeeninen joukkue ranskaa puhuvia 16-20 -vuotiaita. Keskustelunaiheesta ei ollut pulaa, koska ahtaus sai kaikki manaillemaan. Jokainen yritti sopeutua tilanteeseen ottamalla mahdollisimman mukavan asennon. Ahtautta lisäsi vielä matkatavaroiden, reppujen, telttojen, makuupussien paljous.

Vuorokaudenajasta huolimatta kukaan ei tosissaan yrittänyt nukkua, paitsi yksi ranskalaisjengin jäsen, joka oli maannut hervottomana lattialla koko ajan. Hän oli kuulemma tuhonnut nestettä suuria määriä. Keskustelua pitivät yllä ranskalaiset ja australialainen jätkä. Eräs jätkä, jonka silmälaseista puuttui toinen linssi, vaihtoi mielipiteitä australialaisen kanssa kovaan ääneen hieman kulmikaalla englanninkielellä. Tämän tästä heitettiin jotain ahtauteen liittyvää huulta. Sitten sammunut heräsi yleisen hilpeyden säestämänä. Heti tajuihinsa tultuaan hän ahtoi suunsa täyteen aspiriinia ja me tarjosimme palan paineeksi vettä vodkapullosta. Joku oli pannut mankan soimaan ja linssinsä pudottanut tarjoili niukkoja huikkoa Slivovitz-pullostaan. Kiroilu yltyi aina jonkun yrittäessä päästä WC:hen, koska ~~siinä~~ ainoa sinne johtava tie kulki koko porukan yli.

Aamun sarastaessa joku oli jo vaipunut armeliaaseen uneen, mutta useimmat hieroivat puutuneita paikkojaan. ~~a~~ Australialainen tyttö ~~i~~ oli liikuttavan epätoivoisen näköinen, mutta mitään ei ollut tehtävissä ahtauden poistamiseksi. Montenegrolainen maalaismaisema lipui ohitse aamuauringossa kylpien: joenlaakso, vuoria, ruskeata vettä, peltokasvia, jota en tuntenut. Etelän eksotiikka oli tässä ylitäydessä junassa kuihtunut lähes olemattomiin, mutta nyt aamuhetkinä tunsin jo pieniä väristyksiä sen palaamisesta. Niin kuin ~~xxx~~ tuo kullankallis aamuhetki usein virvoittaa mielen, niin nyt se kirvoitti kielenkin, ja pian olin uppoutuneena kiinnostavaan keskusteluun australojätjän kanssa. Tavanomaisista puheensaiheistakin voi joskus kehittyä antoisa palaveri; aluksi maantietoa, sitten politiikkaa, alkuasukkaiden oikeuksia, korkeakouluopiskelua. Hän kertoi olleensa hyvin palkatussa valtion virassa, mutta antoi sitten itsessään olevalle ihmiselle periksi ja lopetti sekä lähti kiertelemään maailmaa. Tämä kertomus nosti mielentilaani vielä entisestäänkin ja nauroin jo räkäisestä kaikille niille materialisteille, jotka puhuivat vain "maailmassa pärjäämisestä", rahantekemisestä ja maailman kovuudesta. Lisäksi olin taas pitkistä aikaa päässyt samalle aaltopituudelle jonkun kanssa, joka vielä ilokseni oli matkalla samaan paikkaan kuin me, Agias Triadokseen Thessalonikin ulkopuolelle.

Sitten, jollain asemalla, olikohan se Niš vai Skopje, vapautui viereisestä istumaosastosta kaksi paikkaa. Me olimme tietysti shakaaleina paikalla ja istahdimme ahnaasti tyhjille istuimille australialaisten hymyillessä ymmärtävästi. Muut sisällä olijat näyttivät perheeltä, kaksi pientä lasta tarvitsivat kumpikin oman tuolinsa. Mies kysyi:

-Puhutteko englantia?

-Kyllä.

-Mistä tulette?

-Suomesta.

-Oh yes, Finland. Olenpa iloinen, että nuo jugoslaviaalaiset lähtivät. Hehän käyttäytyvät kuin eläimet. Tuo likainen mies levittäytyi tähän penkille ja alkoi työntyä meidän päällemme.

-Todellako?
-Kyllä. Hän ei edes totellut, kun kielsin häntä tunkeutumasta meidän puolellemme. Tarkoitan vain, että me olemme maksaneet näistä istuimista.
-Oletteko amerikkalaisia?
-Ei, englantilaisia.
-Ai jaha, englantilaisia. Menettekö Ateenaan?
-Ei, vaan kaupunkiin nimeltä Volos.
-Volos?
-Se on Ateenan ja Thessalonikin välillä. Täytyyköhän meidän vaihtaa junaa?
-Minulla on kartta laukussani.

Aloin kaivaa laukkuani ja britit puhuivat jotain keskenään. Lapset rapisuttelivat karamellipapereitaan. Samassa australialaisten päät ilmestyivät ovenrakoon. Tervehdykset vaihdettiin brittien kanssa ja keskustelu oli tietysti paljon sujuvampaa kuin meidän kanssamme. Mies toisti kuvauksensa jugoslaviaalaisten elämellisyydestä ja ny t vaimokin yltyi sadattelemaan. Mies sanoi, että nyt on parempi, kun nämä kaksi suomalaista ovat tässä, vaikka tiettyjä kielivaikauksia onkin. Australialaiset siirtyivät taas käytävän puolelle ja minä näytin britille karttaa. Hän jatkoi edelleen samaa puheenaihetta, jugojen likaisuutta. Päätin olla ryhtymättä väittelemään hänen kanssaan, olihan hän armollisesti päästänyt meidät istumaan ja niinpä selitin:

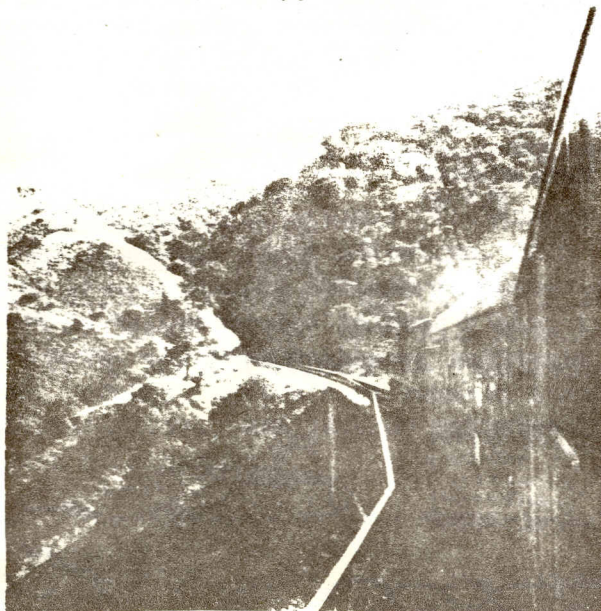
-Tämä Etelä-Jugoslavia on hyvin köyhää ja siksi täällä on likaisia ihmisiä, jotka eivät tunne sivistyneitä tapoja. Täällä on toisin kuin Pohjois-Jugoslaviassa, jossa on teollisuutta.

-He haisevat.

-Isi, mitä tuo vieras mies sanoi? kysyi toinen lapsista. Ja sitten isi selitti englanniksi, mitä minä ~~ita~~ olin juuri sanonut englanniksi.

Kuin palkinnoksi myötäilevästä asenteestamme he alkoivat kaivaa eväitään esille. Ja niitä riitti! Sillä määrällä olisi kyllä ravinnut koko ranskalaisporukan, joka edelleen majaili käytävän lattialla. Kun he sitten tarjosivat meillemkin, pystyimme töin tuskin aluksi tekemään sääntöjenmukaisen epäröivän eleen. Australialaisetkin kutsuttiin piknikille, joka käsitti sandwicheja päällysteineen, punaviiniä, jotakin kakuntapaista ja jälkiruoaksi toinen lapsista tarjosi kaimille karamellia.

T. Junnila

Fasismi uhkaa kaduilla

Meitä oli kolmen porukka, jotka päätimme mennä perjantai-iltana elokuviin Itä-Pasilasta Mannerheimintielle. Ajattelimme samalla haukata raitista ilmaa ja oikaista ohi uimastadionin. Se oli virhe, sillä uimastadionin kohdalla vastaamme asteli koko tien leveydeltä noin viidentoista hengen nuorisojengi.

Kulkumme estettiin huutamalla "Oletteko te niitä hinttejä"? Vastausta ei odotettu vaan jengi kävi suoraan päälle muutamalla aseinaan pamput ja hyvin opetetut karatepotkut. Erästä meistä pamputettiin päähän, rikottiin kello, sekä ryöstettiin rahat. Toinen sai pampusta käsiarteensa juostessaan karakuun.

Kaduillamme liikkuu henkisesti vajaamittainen jenginuoriso, joka valitsee kohteekseen milloin minkin vähemmistön — paremman puutteessa kuten tässä tapauksessa saa kelvata kuka tahansa ohikulkija — sivulliset eivät halua puuttua asiaan ja poliisilla ei ole voimavaroja.

Mielestäni on turha päivitellä, miten polttouhrit joskus olivat mahdollisia. Vastaavanlaisen tapahtumasarjan alkuidut ovat olemassa tässä ja nyt. Ellemme puutu näihin ilmiöihin välittömästi ja laajalla rintamalla, olemme kohta itse kukin toistuvasti arkipäivän fasismin kohteita että myös osasyllisiä.

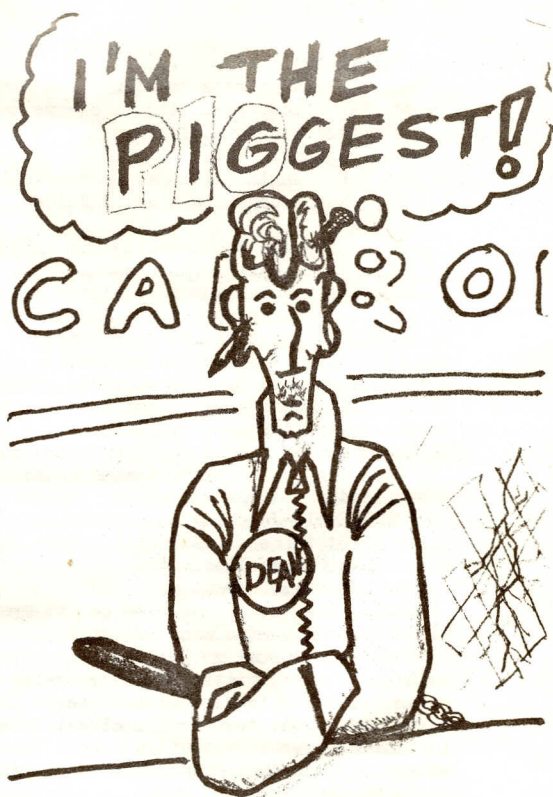
Turha päivitellä
Heikki

JOS TIEDÄT TAPAHTUVAN VASTAAVIA ASIOITA KUIN YLLÄ,
ÄLÄ JÄTÄ ASIAA SIKEÄÄN UNEEN VAAN RAVISTELE SILLÄ
MUUTKIN HEREILLE — KUOLLEITA EI PYSTY HERÄTTÄMÄÄN.

14

11/77. KY Y

NAULA PÄÄSSÄ TAI ILMAN
Vieressä oleva kirjoitus on leikattu yleisönosastolta Helsingin Sanomista 17.4.1979.

Naulapäät ja muuten arviointikyvyttömät eivät ole enemmistö. Miksi heidän sitten annetaan toimia kuin asia olisi näin?

-EN KAATUNUT

A. PESONEN KÄVI SYKSYLLÄ 1978 NIILLO YLI-VAINION KOKOUK-
SESSA. HÄN EI KUITENKAAN SAANUT TUNTEA KUUMAN ÖLJYN VIR-
TAUSTA RUUMIINSA LÄPI, KOSKA NIPA KIELTÄYTYI KAATAMASTA
HÄNTÄ. KOBRA HAASTATTELEE PESOSTA YKSINOIKEUDELLA NÄISTÄ
HETKISTÄ, JOTKA JÄRKYTTIVÄT MAAILMAA.

KOBRA: - Maailmalla liikkuu monenlaisia huhuja tuosta
lokakuun päivästä mm. että Yli-Vainio ei suostunut kaata-
maan Teitä, koska Ananiaskin olisi kuollut. Mikä oli
perimmäinen syy siihen, että Nipa kieltäytyi?

AP: - Ensin haluaisin sanoa, että rakasta itseäsi enemmän
kuin lähimmäistäsi. Yli-Vainio kysyi minulta: miksi olet
tullut tänne? Vastasin: katsomaan, mitä täällä tapahtuu.
Hän kysyi: haluatko pelastua. Vastasin: en halua pelastua.
Siinä tapauksessa en pysty sinua kaa... auttamaan, sinun
täytyy haluta pelastua, jotta vois sinua auttaa. Toisin
sanoen sanoin niin kuin ei olisi pitänyt sanoa ja ymmärrän
Yli-Vainion periaatteen. Luulen, että Yli-Vainio ei olisi
pystynyt minua kaatamaan, vaikka olisin muotoillut lauseen
sillä tavalla, että hän olisi ymmärtänyt, että haluan
pelastua: haluan pelastua jostain, haluan pelastua huonolta
elämältä, haluan pelastua kaikelta pahalta.

KOBRA: - Aiotteko mennä uudestaan katsomaan Yli-Vainiota?

AP: - Periaatteessa olen kiinnostunut Yli-Vainion voimasta.
En tiedä, menenkö katsomaan häntä uudestaan. Olen kiinnostu-
hän voimastaan ja sitä kautta ihmisen tarpeesta saada
itselleen tunnustusta. Ihmiset ajattelevat vihän, tuntevat
paljon ja siksi eivät löydä tunteillensa selitystä, pohjaa,
perusteita. Lue, perehdy, ajattele ja rakasta itseäsi
enemmän kuin lähimmäistäsi, sen jälkeen rakastat lähimmäis-
täsi enemmän kuin aikaisemmin.

KOBRAMERKIN TEKO-OHJE

KOBRAMERKIN TEKO-OHJE

